

Gevonden: privacy

Arnhem

Op een perronbankje in het station (spoor 11 naar Utrecht) vind ik een telefoonhoesje. Leeg. Nou ja, zonder telefoon, maar wel met een SNS bankpas, een ov-jaarkaart, een Hogeschool-Utrecht-Studentkaart en nog twee niet nader te omschrijven kaarten van dezelfde omvang.

Onze trein vertrekt, de deuren staan op sluiten. Het is niet geoorloofd om na het fluitje de trein nog in te springen en de conducteur staat op fluiten. We kijken om ons heen. Niemand van de paar vertrekkende reizigers lijkt op de studente van wie de foto op een van de kaartjes staat, - helaas geen (mail)adres of telefoonnummer. Ik aarzel. Laten liggen of meenemen? Ik doe het, want ik weet zeker dat ik er geen misbruik van ga maken en de vondst netjes ga terugbezorgen. Hoe dan ook. Geen prullenbak. Ik weet wat dát betekent: bellen, blokkeren en maar zweten hoeveel geld is afgeschreven.

Utrecht

Ik ga er meteen werk van maken. Zo vervelend als je zoiets verloren bent. Hoe aan te pakken?

SNS

De bank in de Burgemeester Reigerstraat. Daar komen we toch langs. 'Wilt u alstublieft mijn telefoonnummer noteren en doorgeven aan die studente. Haar gegevens hebt u immers. En de privacy wordt zo gewaarborgd. Als ze me niet wil bellen: ook goed.' 'Fantastisch dat u dit doet. Waar kom je dat nog tegen tegenwoordig? Maar nee, ik mag dat niet doen.'

OV

Dan maar de OV-kaart: tik op internet 'OV kaart gevonden' in en het antwoord luidt: 'Heb je een OV-chipkaart gevonden? Stuur de kaart op naar: Klantenservice OV-chipkaart Antwoordnummer 8000 3800 TL Amersfoort Onder vermelding van 'gevonden OV-chipkaart'. Prachtig, ik hoef er niet eens voor te betalen. Maar helaas, het is een telefoonhoes met meer kaarten. Wat de NS daar mee gaat doen?

HU

De derde kaart: ik bel de Hogeschool op met hetzelfde verzoek als bij SNS en hetzelfde antwoord: 'Fantastisch dat u dit doet. Waar kom je dat nog tegen tegenwoordig?' Of nee, toch ietsje anders: 'U bent hier bij het algemene nummer, en u moet bij STIP zijn. Ik verbind u wel even door.' De telefoon laat ik enige keren overgaan totdat het Studenten Informatie Punt meldt dat het gesloten is. Het is nog net geen 16:00 uur. Punt.

Denken, denken. Wat te doen? Moeilijk om iemand uit de privacy-brand te helpen.

SNS bis

Ah, laatste poging, ik bel het SNS-hoofdkwartier. Informeer eerst vriendelijk of degene die ik spreek misschien toevallig op de Burgemeester Reigerstraat werkt, want dan ... Dat blijkt niet het geval. Dus leg ik het opnieuw uit, doe mijn verzoek opnieuw onder vermelding van mijn eerdere bankcontact op de Reigerstraat. Hetzelfde antwoord als zijn collega. 'Maar wilt u dan dat we het hele pakketje maar weggooien?' Ik dring aan, voel dat de andere kant begint te schuiven. 'Per slot bent u het hoofdkantoor.' En dan uiteindelijk: OK, ik zal het doen. Ik zal haar informeren.'

Arnhem

Nog geen uur later belt een doodgelukkige moeder. 'Ja ze is ook wel slordig. Ik zeg het steeds weer tegen haar. Kan ik de hoes komen afhalen? Vanavond? Vanavond zou prachtig zijn. Ze heeft de OV-

kaart hard nodig. Nee, ik kom wel uit Arnhem met de auto. Ja, ja, ik vind het wel. Rond acht uur dan. Hartelijk dank.'

Utrecht

En daar is ze stipt om acht uur met een grote doos Merci.

Merci privacy.

Hoor ik later in Utrecht dat de oplossing is: gewoon een cent overmaken naar de betreffende bank en erbij vermelden dat je de bankpas hebt gevonden en te bellen bent met het volgende nummer. Iemand die zijn bankpas kwijt is zal toch steeds op zijn bankaccount zit te kijken of er al een bedrag is afgeschreven. En ziet de melding. En belt. Privacy gevonden.

Ach, waar instanties en bedrijven hun steken laten vallen, lossen wij burgers dat wel op. Geheel privaat. We laten ons toch al vaak genoeg voor hun karretje spannen.

mei 2022